

Ts. Phạm Đình Bá - Chủ nghĩa Liều-Mạng phản biện chủ nghĩa Mác-Lê

Gia Nã Đại, ngày 19 tháng 12 năm 2021

Song ngữ Việt Anh



Chị Vi và Anh Nam thân,

Xin chúc các bạn bình an! Bên dưới là chia sẻ về những câu hỏi mà các bạn quan tâm về chủ nghĩa liều-mạng.

“Tôi” là ai? Chuyển đổi xã hội bắt đầu từ thay đổi cá nhân. Tôi là một cơ thể cần không khí, nước, thực phẩm, nhà ở và an toàn cho gia đình. Tôi cũng muốn nước máy, điện, xe, công việc làm, chăm sóc sức khỏe và những thứ khác. Tôi có tâm trí, tinh thần, trái tim, nhận thức và lương tâm. Tôi sinh ra với thể chất, lớn lên trong môi trường, hình thành mối quan hệ với người khác, phản ứng với thất bại và làm việc hướng tới tương lai – thế giới và kinh nghiệm sống của tôi định hình thái độ và hành vi của tôi. Tôi có đức tính tốt và khuyết điểm, năng khiếu và nhu cầu, khả năng và thất bại. Tôi có thể tốt, tôi có khả năng suy luận và thường muốn sống lương thiện nhưng tôi cũng có khả năng làm việc xấu.

Là con người có nghĩa là tôi giống như tất cả những người khác, nhưng tôi là duy nhất từ kinh nghiệm sống của tôi. Điều làm cho tôi trở nên độc đáo là câu chuyện mà tôi trải nghiệm trong cuộc đời và khả năng chuyển đổi theo ý muốn của chính mình.

“Tôi” là gì? Tôi không là công cụ sản xuất mà chủ nghĩa Mác-Lê kêu gọi. Tôi không là lính đánh thuê cho bọn Mác-Lê. Tôi không là lao động mà chúng xuất khẩu. Tôi không là món hàng tình dục chúng bán ra nước ngoài. Tôi không là nạn nhân để chúng bóc lột.

Chúng là ai? Chúng là giáo chúng của chủ nghĩa Mác-Lê, nhất là bọn chóp bu nói láo triền miên. Chúng là ví dụ như Nguyễn Quang Thuấn sống hai mặt. Phần bề mặt thì là phó chủ tịch Hội Đồng Lý Luận Trung Ương Đảng Cộng Sản Việt Nam, lúc nào cũng ăn mặt xề xòa kiểu “cách mạng”. Phần che dấu là đời sống hạt giống đỏ, chơi golf tiền tỉ, ăn tối với đồng bọn thì phải thuê ca sĩ, đi nước ngoài thì hàng không hạng cực sang, vợ chính vợ hai con chính con rơi trong xã hội mà đảng và nhà nước chỉ là công cụ bóc lột cho lãnh đạo.

Chúng hành động để giữ quyền và làm giàu cho thiểu số giai cấp đỏ, bao gồm hành vi bán nước cho đảng ở Trung Quốc, gây chiến tranh triền miên, hủy hoại môi trường, ly tán xã hội, giam cầm người yêu nước, hủy hoại tinh hoa của nhiều thế hệ, làm dân nghèo, làm đất nước lạc hậu và đánh mất biển Đông của ta.

Chúng đẩy chiến tranh để chiếm miền Nam, đánh nhau với Mỹ, xâm lăng Campuchia rồi đánh nhau với Tàu. Chúng là tác giả của xương trắng triệu cốt khô trên quê hương. Chúng treo bảng bảo vệ môi trường để hủy hoại môi trường! Chúng hủy hoại lối sống dân ta trên đồng bằng Bắc bộ, hủy hoại đời sống nghèo

của dân bám sống trên dãy đất cồn bãi miền Trung và hủy diệt đời sống thịnh vượng ngày xưa của dân ta trên đồng bằng sông Cửu Long.

Nạn nhân của chúng là ai? Tôi nghĩ về những người chết oan trong đại dịch Covid-19. Tôi nghĩ về những trẻ mồ côi vì những cái chết có thể tránh khỏi nếu ngành y tế không bị chúng độc quyền toàn trị. Tôi nghĩ về hàng triệu dân oan do chúng chiếm đất, chiếm nhà trong qui hoạch để chúng làm giàu cho giai cấp cộng sản. Tôi nghĩ đến dân Đồng Tâm, dân vườn rau Lộc Hưng, dân giáo xứ Cồn Dầu và những bạo tàn chúng reo rắc trên quê hương khi chúng chiếm nhà chiếm đất của dân oan. Tôi nghĩ đến hơn 10 tỉ đô Mỹ thất thoát mỗi năm ra nước ngoài và những dịch vụ y tế xã hội giáo dục bị xao lãng bởi thiếu tiền. Tôi nghĩ đến những người bệnh, những thương binh lê lết trên đường phố đói từng giờ và hàng triệu trẻ em thiếu sách vở. Tôi nghĩ đến dân tôi quần quai trong thảm họa môi trường do chúng tạo dựng. Tôi nghĩ đến dân miền Trung và hiểm họa Formosa Vũng Án. Tôi nghĩ đến dân Hà Nội và vụ cháy công ty Rạng Đông.

Tôi nghĩ đến dân quê tôi qua hàng chục năm lũ lụt miền Trung mỗi năm mà không có giải pháp nào để làm giảm đi hệ lụy của thiên tai. Tôi nghĩ đến dân Sài Gòn chịu lụt lầy lội dơ bẩn mỗi mùa mưa và quản lý việc chung có vẻ như vô vọng. Tôi nghĩ đến dân tôi ở miền Nam phải đi mua nước uống trong khi cả đồng bằng sông Cửu Long dần dần lún sâu dưới biển. Tôi nghĩ đến hàng tỉ đô la Mỹ và cứ 1 trong 3 đồng đô Mỹ đầu tư vào các đập thủy điện ở Lào là từ tiền đầu tư thiếu suy nghĩ của chúng nó. Tôi nghĩ đến thảm họa môi trường trên đồng bằng sông Cửu Long do hệ lụy về đập thủy điện trên sông này mà chúng nó nhúng tay vào.

Tôi nghĩ đến hàng triệu dân đói rách rơi vào thời bao cấp sau năm 1975. Tôi nghĩ đến hàng trăm ngàn tù cải tạo khi chiến tranh hai miền Bắc Nam chấm dứt. Tôi nghĩ đến hàng trăm ngàn người vượt biên, phần sống phần chết để đi tìm tự do. Tôi nghĩ đến dân miền Bắc phải cam khổ đói nghèo trong cuộc chiến tranh do chúng gây ra để xâm lấn miền Nam trước năm 1975. Tôi nghĩ đến gần một triệu người Bắc dứt bỏ quê hương để di cư tìm tự do năm 1954. Tôi nghĩ về những trẻ em học lịch sử láo của chúng viết ra. Tôi nghĩ về di hại giáo dục chính trị Mác-Lê. Tôi nghĩ về dân ta thụt lùi trong lạc hậu so với Hàn Quốc Đài Loan hay Thái Lan.

Xã hội của chúng ra sao? Tôi nghĩ về chúng vẽ nên thiên đường cộng sản nhưng thực tế là một địa ngục lầm than. Tôi nghĩ về chúng phân biệt lý lịch để tiêu diệt hết tinh hoa của nhiều thế hệ để đưa tầng lớp trung thành ngu dốt lên lãnh đạo. Tôi nghĩ về chúng lấy đấu tranh giai cấp để làm dân căm ghét nhau, tiêu diệt nhau, chia rẽ, hận thù. Tôi nghĩ về chúng dùng phương thức sản xuất năng suất thấp và thiếu sáng tạo để độc quyền thủ lợi cho lãnh đạo. Tôi nghĩ về chúng để kinh tế lụn bại và để mất chủ quyền thương mại khiến dân ta là khổ sai và nô lệ trong nghèo đói ở nơi cư ngụ lũ lụt và suy tàn. Tôi nghĩ về chúng dùng công an trị, kiểm soát không cho dân nói lên tiếng nói trung thực về đời sống. Tôi nghĩ về chúng là giai cấp thống trị mới, đặc quyền đặc lợi, độc tài toàn trị. Tôi nghĩ về chúng dùng bạo lực, dối trá lừa bịp và các thủ đoạn gian manh để quyết duy trì quyền thống trị của giai cấp mới.

Xã hội tôi mơ ước ra sao? Tôi mơ về xã hội mới theo ý tôi. Tôi tôn trọng ước mơ về xã hội mới của mỗi và mọi người. Tôi tin rằng mọi người sinh ra bình đẳng. Tôi tôn trọng quyền làm người. Tôi tin rằng mọi người có quyền theo đuổi hạnh phúc riêng của họ. Tôi muốn chọn người đại diện cho tôi để làm luật và thi hành luật

một cách công bằng. Tôi muốn xã hội lo cho những người kém may mắn về sức khỏe thể chất và tinh thần cũng như những người nghèo hay mất việc vào lúc họ không lo được cho chính họ.

Tôi muốn tôi và bạn bè tôi mơ ước to để giải quyết những bất công lớn. Tôi muốn dân tôi hoàn thành những ước mơ, ví dụ như ước mơ của luật sư Ngô Anh Tuấn trong phiên tòa kết án chị Phạm Đoan Trang “Tôi vẫn luôn mơ về một ngày, sẽ không còn cảnh bắt bớ, giam cầm những người bất đồng chính kiến mà thay vào đó sẽ là đối thoại để tìm ra giải pháp giải quyết mâu thuẫn xã hội trong hoà bình...”

Chủ nghĩa Liều-Mạng là gì? Chủ nghĩa Liều-Mạng là một thực tiễn, hệ thống dẫn thân và triết học để giúp tôi và bạn tôi đi khỏi gông cùm của chủ nghĩa Mác-Lê. Chủ nghĩa Liều-Mạng bao gồm nguyên tắc hợp nhất giữa phương tiện và cứu cánh, tinh thần mở, cách sống mạnh, phản kháng vi mô và nắm qui trình để hiện thực ước mơ về xã hội mới.

Chủ nghĩa Liều-Mạng phản biện chủ nghĩa Mác-Lê ra sao? Chủ nghĩa Liều-Mạng dựa vào tôi; chủ nghĩa Mác-Lê tập trung vào tập thể. Chủ nghĩa Mác-Lê dùng cứu cánh của thiên đường cộng sản để biện minh việc chúng dùng phương tiện tàn bạo hằng thế kỷ; chủ nghĩa Liều-Mạng không phân biệt phương tiện và cứu cánh với cả hai phải đồng thuận trong qui trình và hành trình về tương lai. Chủ nghĩa Mác-Lê quảng cáo một thiên đường duy nhất; Chủ nghĩa Liều-Mạng nhận thức sự đa dạng của các ước mơ về xã hội tương lai từ từng người và tạo dựng một hệ thống và qui trình vận hành để hiện thực những ước mơ về những xã hội tương lai ấy. Chủ nghĩa Mác-Lê tập trung quyền lực vào thiểu số lãnh đạo; chủ nghĩa Liều-Mạng dựa vào tôi và hệ thống đồng thuận của những người dẫn thân trải

rộng mà mỗi cái tôi liên kết với những cái tôi khác trong mạng lưới tiềm tàng. Chủ nghĩa Mác-Lê tập trung vào bạo lực và dùng bạo lực trung thành ngu dốt; chủ nghĩa Liều-Mạng dùng nội lực cá nhân và cân bằng bạo lực và cảm tính trong đấu tranh. Chủ nghĩa Mác-Lê là chủ nghĩa củ kỷ lạc hậu của cuối thế kỷ 19; chủ nghĩa Liều-Mạng được tạo dựng dựa vào lý thuyết và thực tiễn xã hội trong thế kỷ 20 và 21, bao gồm chính trị định hình (prefigurative politics), giáo dục của những người bị áp bức (the pedagogy of the oppressed) và mạng kết nối cá nhân (network individualism), cũng như các ý và thực tiễn khác (thí dụ như “live free or die hard”).[1-4]

Nguyên tắc hợp nhất giữa phương tiện và cứu cánh là gì? Tôi biết mọi người muốn những tương lai khác nhau. Tôi biết cứu cánh của hành trình về tương lai phải là điểm hội tụ của mọi người. Tôi làm việc không ngừng nghỉ để thuyết phục nhiều người về những tiên đề cơ bản cho xã hội mới.

Chúng ta xây dựng một “xã hội tốt” - một xã hội không có ai bị áp bức và trong đó mọi người đối xử với nhau theo cách mà họ muốn được đối xử - một xã hội nhân bản, an toàn, công bằng, công lý cho mọi người, dân chủ, nhân đạo, nhân ái, khoan dung và bền vững về môi trường. Chúng ta tạo dựng một nền văn hóa chủ yếu thúc đẩy hành vi có trách nhiệm với xã hội như trung thực, hợp tác, khoan dung, vị tha, giải quyết xung đột bất bạo động và tự học tự làm. Chúng ta tạo dựng những cơ cấu khuyến khích - phần thưởng, hình phạt và hình thức chịu trách nhiệm - đảm bảo mọi người thường thấy rằng hành vi tốt của họ có lợi nhất cho họ. Chúng ta tạo dựng các tổ chức chính trị, kinh tế và xã hội nhằm thúc đẩy giáo dục, sức khỏe, cảm xúc cá nhân, văn hóa có trách nhiệm với xã hội và thực hiện các cấu trúc khuyến khích những hành vi cá nhân và xã hội tích cực.

Chúng ta nhận lãnh trách nhiệm cá nhân về phương tiện và cứu cánh. Chúng ta không thể đấu tranh cho tự do bằng cách đàn áp những người không đồng ý với mình. Chúng ta không thể đòi công bằng xã hội trong tương lai bằng cách chửi bới và móc xé những người khác trong cộng đồng hôm nay. Chúng ta không thể chỉ trích chúng nó tham nhũng khi tôi dùng các hành vi thủ lợi cho cá nhân trên danh nghĩa làm việc chung. Chúng ta không thể sống một đời sống vô cảm trước những bất công trong cộng đồng chúng ta và đồng thời chống sự vô cảm của chúng. Chúng ta phải chân thật với chính mình. Chúng ta phải tự nhìn vào chính mình để tạo dựng giá trị, danh dự, trách nhiệm cho chính mình trong hành trình về tương lai.

Tinh thần mở là gì? Tôi lắng nghe, trao đổi và nhận ra lỗi lầm trong suy nghĩ 1 chiều. Tôi cân nhắc nhiều mặt trong của mỗi vấn đề. Tôi linh hoạt trong học tập, làm việc và đời sống hằng ngày. Tôi suy nghĩ, tôi lựa chọn, tôi vững chắc nhưng công bình trong cách đối xử với những người khác và vấn đề.

Tôi tự đào luyện khả năng tiếp thu những ý tưởng mới. Tôi có khả năng để liên quan đến cách mà mọi người tiếp cận quan điểm và kiến thức của người khác. Tôi sẵn sàng xem xét những quan điểm trái ngược một cách nghiêm túc. Tôi tự đào luyện để vượt ra ngoài hay tạm thời gác lại quan điểm của riêng mình để đưa ra một cuộc điều trần công bằng và khách quan với những quan điểm trái ngược với quan điểm của tôi. Tôi thật sự lắng nghe. Tôi xem xét một cách nghiêm túc các quan điểm thay thế.

Cách sống mạnh là sao? Tôi đào sâu, đam mê và coi cái chết rất nhẹ khi làm những việc mình muốn làm. Tôi sẵn sàng chấp nhận cái chết như là một cái giá

để theo đuổi những gì tôi mơ ước. Tôi thà chết cho tự do lựa chọn thay vì sống trong nô lệ dưới mọi hình thức.

Tôi có một tinh thần lạc quan về những thay đổi và tương lai. Tôi biết thay đổi là rất khó nhưng tôi có thể làm được. Tôi không chấp nhận rằng tương lai phải như bây giờ. Tôi mang trong mình một niềm đam mê rất lớn để xây dựng một xã hội tốt đẹp hơn trong tương lai.

Tôi dẫn thân! Tôi chấp nhận hành động táo bạo trong dẫn thân. Tôi cống hiến bản thân cho một mục đích do tôi chọn. Tôi là người hiểu rõ nhất về giá trị của con đường tôi chọn. Tôi lúc nào cũng biết và cảm nhận việc mình làm. Tôi thà chết trong lựa chọn hơn là sống lây lất trong vô cảm, lạnh lùng và nhút nhát. Tôi chấp nhận phải đi tù khi tôi góp phần vào chuyển đổi xã hội. Tôi chấp nhận và trải nghiệm thất bại lớn nhỏ trong hành trình đấu tranh để xây dựng một xã hội tốt đẹp trong tương lai.

Tôi dần dần trở thành gan góc trong dẫn thân. Tôi tạo dựng niềm đam mê và sự kiên trì cho những mục tiêu rất dài hạn. Tôi huấn luyện mình để có sức chịu đựng cho hành trình đấu tranh của mình. Tôi luôn gắn bó với tương lai, ngày này qua ngày khác. Tôi không chỉ dẫn thân trong tuần, không chỉ trong tháng, mà trong nhiều năm, và làm việc thực sự chăm chỉ để biến tương lai và giấc mơ về tương lai thành hiện thực. Tôi đang sống một cuộc sống giống như một cuộc đua thể vận hội chạy đường dài, không phải là một cuộc chạy đua nước rút.

Tôi đặt tổ quốc, danh dự và trách nhiệm trên tính mạng mình và quyền lợi cá nhân. Tôi làm việc hết mình để đóng góp vào việc làm cho dân ta giàu nước ta

mạnh và đất nước mình sánh vai ngang hàng với những nước giàu mạnh. Tôi sẵn sàng đổi mạng để bảo vệ quyền tự chủ của đất nước, nhất là biển Đông.

Sống mạnh không chỉ về phản kháng chế độ hiện tại của bọn côn đồ và ăn cắp. Tôi sống hùng ở mọi khía cạnh của đời sống. Tôi đam mê tới cùng trong học hành và tôi muốn tôi mạnh cả về thể chất lẫn tinh thần. Tôi muốn lựa chọn con đường mình lớn lên, học tập và làm việc. Tôi thương yêu gia đình nhưng gia đình không thể quyết định đời tôi. Tôi kết bạn với mọi người trong và ngoài nước. Tôi là công dân của thế giới rộng mở trong chính trị, văn hóa, kinh tế, giáo dục, thể thao, giải trí, thảo luận và yêu thương.

Phản kháng vi mô là gì? Chúng nó dùng chủ nghĩa Mác-Lê để tạo dựng bóng tối che trùm cả xã hội để thủ lợi cho cá nhân và bè lũ của chúng. Chúng nó làm 1 luật cho thiểu số bọn chúng và 1 luật khác cho đại đa số dân. Chúng ta không thể sống trong một xã hội mà hiệp dân bởi đảng viên thì được khoan hồng trước pháp luật nhưng xâm phạm tình dục bởi ai đó thì bị xử phạt tùy tiện bởi tòa án giả tạo của chúng. Chúng ta không thể chấp nhận việc chúng phân biệt và trù dập những người không theo chúng một cách tàn nhẫn và vô nhân. Chúng ta có kiên nhẫn nhưng kiên nhẫn này cũng chỉ có hạng giới mà thôi. Đủ rồi!

Tôi có quyền phản kháng và chúng ta chống chúng nó và giáo điều Mác-Lê của chúng trong tiềm tàng, mỗi ngày mọi người và mọi cách. Phản kháng vi mô là đẩy lùi bóng tối từng khắc từng giây trên mọi lãnh vực sống hằng ngày. Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui trong đẩy lùi bóng tối.

Tôi hiểu hai yếu tố cốt lõi của sự phản kháng: yếu tố đầu tiên là ý thức hành động, cụ thể là ý tưởng rằng sự phản kháng của tôi bao gồm tôi hoạt động chống

lại chúng nó; yếu tố thứ hai là cảm giác đối lập, nghĩa là cách tôi nghĩ và cách tôi cảm nhận là để đối lập và đấu tranh chống chúng nó và giáo điều của chúng nó.[2] Bằng cách chú ý đến những yếu tố phản kháng này, tôi dần dần hiểu rõ sự phức tạp và ngǝ cảnh liên quan đến mục tiêu cho đấu tranh và thái độ không khoan nhượng với cơ cấu quyền lực của chúng nó.

Thí dụ như tôi không vào đoàn đảng của chúng. Tôi nhạy cảm và sẵn sàng quay phim hành vi bỉ ổi của chúng khi chúng đàn áp dân tôi bằng điện thoại di động của tôi. Tôi là dân làm báo chống cường quyền. Tôi đấu tranh vai kề vai với tù nhân lương tâm, dân oan đòi công lý và đòi nhà đất mà chúng qui hoạch của dân bất hợp pháp. Tôi đấu tranh cho quyền lợi của dân nghèo và dân không có hộ khẩu ở các thành phố lớn. Tôi chống phân chia giai cấp đỏ đen và lợi ích nhóm khi chúng tạo ra bất bình đẳng xã hội. Tôi truy tìm và qui trách nhiệm về tác hại của chúng nó lên con người, môi trường và xã hội. Tôi tâm nguyện là không có việc gì là nhỏ và phản kháng là quyền và trách nhiệm của tôi.

Qui trình của chủ nghĩa liều-mạng là gì? Tôi nghĩ đến những qui trình mà những qui trình này có thể gia tăng cơ hội thành công trong việc xây dựng một trật tự xã hội mới.

Qui trình thử nghiệm – Tôi nghĩ về dẫn thân giống như tôi quyết định học võ để nâng cao nội lực. Tôi đào sâu để hiểu thực sự động lực thúc đẩy mình trong dẫn thân. Tôi muốn biết tôi muốn dẫn thân tới mức nào. Tôi muốn biết cái giá của phản kháng là sao. Tôi cũng muốn biết cái giá của không phản kháng là sao. Tôi muốn nghĩ về việc tôi lo sợ về tù đày và đày đoạ cho tôi và gia đình tôi như thế nào. Sợ hãi, lo lắng và tức giận trong tôi xáo trộn ra sao. Tôi xem xét khó khăn lúc mới vào cuộc để dẫn thân là như thế nào. Tôi có cảm thấy sôi động khi dẫn thân

không. Tôi có phần chần, hy vọng và cảm nhận tôi đóng góp vào hành trình về tương lai không. Tôi hiện đang vô vọng đến mức nào. Vô vọng có phải là kẻ thù của tương lai không.

Nếu tôi không làm thì ai làm? Nếu tôi không làm thì chúng còn tàn phá quê hương tôi đến đâu?

Tôi nghĩ đến những biểu tượng cho hành động. Tôi nghĩ đến những động lực bên ngoài để tăng nội lực khi tôi nghĩ đến họ. Tôi muốn theo vết chân của họ để đấu tranh cho tạo dựng xã hội tôi ước mơ. Tôi ở trong dòng dẫn thân của những người như Phạm Chí Dũng, Nguyễn Tường Thụy, Lê Hữu Minh Tuấn, Phạm Thành, Phạm Đoan Trang, Cấn Thị Thêu, Trịnh Bá Phương, Trịnh Bá Tư, Đỗ Nam Trung, Nguyễn Thúy Hạnh, cụ Nguyễn Đình Kinh và dân ở thôn Đoài Đồng Tâm, Nguyễn Chí Thiện, Trần Huỳnh Duy Thức, Anh Ba Sàm, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Nguyễn Đặng Minh Mão, Michael Phương Minh Nguyễn, Huỳnh Thục Vy, Lê Anh Hùng, Nguyễn Anh Tuấn và những người dẫn thân khác mà trí nhớ của tôi quá nhỏ để nhớ hết.

Tôi nghĩ về những động lực thúc đẩy các đảng viên cộng sản khi họ công khai tuyên bố từ bỏ đảng sau khi họ thấy đảng làm bậy quá nhiều.[5] Tôi nghĩ về sự can đảm của những người làm báo như các thành viên của nhóm Báo Sạch, các anh Trương Châu Hữu Danh, Đoàn Kiên Giang, Lê Thế Thắng, Nguyễn Phước Trung Bảo và Nguyễn Thanh Nhã. Tôi nghĩ về việc họ bị tuyên án tù tổng cộng hơn 14 năm chỉ vì họ làm những bài báo điều tra.[6]

Trong đại dịch tôi nghĩ về việc làm thiện nguyện của cô kỹ sư xây dựng trẻ rời bỏ công trình để chuyển sang chở từng bao gạo đi cứu đói cho công nhân và bà con

nghèo trong từng xóm trọ.[7] Tôi nghĩ về hiệu quả hoạt động của xã hội dân sự với nhiều cá nhân, tổ chức, hội nhóm khi họ đã nhanh chóng triển khai những chuyến hàng cứu trợ tới các hẻm khắp Sài Gòn.[8] Tôi nghĩ về khả năng gánh chịu rủi ro của nhóm thiện nguyện "mai táng 0 đồng" khi họ lo hậu sự cho bệnh nhân Covid-19 tử vong, khi họ làm việc 24/7 theo kiểu "tối đâu là nhà, ngã đâu là giường".[9]

Tôi nghĩ về hành động đốn mạt của kẻ thù của tôi. Tôi nghĩ về vụ kit xét nghiệm giả của công ty Việt Á – một công ty bình phong cho lại quả với hàng trăm tỉ hoa hồng được trả cho đảng viên từ công ty này để đổi lấy các hợp đồng mua những kit xét nghiệm giả tạo bởi các cơ quan quản lý y tế công. Tôi nghĩ về tác hại sai lầm và sâu rộng trong phòng chống Covid-19 trên cả nước bởi các cơ quan này dùng thử nghiệm giả.[10] Tôi nghĩ về tác hại có tầm quốc gia của vụ tham nhũng và lừa đảo này. Tôi nghĩ đến các đảng viên của chúng làm tiền trên xương máu đồng bào, như ông đương kim Thủ tướng, Bộ trưởng bộ Y tế, Bộ trưởng bộ Khoa học và Công Nghệ và các giám đốc của Trung tâm kiểm soát dịch bệnh ở 62 tỉnh trong tổng số 63 tỉnh trên cả nước.

Sau khi suy nghĩ về những tương phản giữa những người dẫn thân và bọn chúng, tôi thử nghiệm những bước đầu để hiện thực xã hội mơ ước của tôi. Tôi viết ra những bước đầu và khởi sự lịch trình dẫn thân của tôi với những bước này. Tôi nói với tôi rằng không có chuyện gì là nhỏ cả và tấm lòng của tôi thì chắc cũng không nhỏ. Những mong ước trong tôi tôi thực hành mỗi ngày với bạn bè thân của tôi.

Qui trình thảo luận – Tôi tranh luận với nhiều người về xã hội tôi ước mơ theo nhiều quan điểm và ý kiến khác nhau. Tôi muốn nói chuyện với bạn tôi về những

viễn cảnh và ước mơ của chính mình. Tôi muốn thay đổi cách nhìn về con người, môi trường và xã hội. Tôi lắng nghe những ý kiến khác nhau về một trật tự mới mà tôi tin rằng trật tự đó đang hình thành. Tôi khám phá, kết nối và cộng tác với mọi người.

Tôi tạo dựng hay phụ giúp để dần dần tạo dựng mạng lưới và phong trào nhân bản để theo đuổi mục đích chuyển đổi xã hội theo khả năng và môi trường sống của mình. Tôi kêu gọi bạn tôi bỏ đi cách nghĩ và cách làm cũ. Tôi cởi mở với ý kiến, quan điểm và cách làm khác nhau để giải quyết vấn đề. Tôi nói chuyện với bạn tôi về hy vọng và đừng vô vọng về tương lai. Tôi dùng các phương tiện truyền thông mới để tranh luận, làm việc và truyền tải tiếng nói mở rộng tới nhiều người và hội nhập vào nhịp sống của họ.

Qui trình xây dựng trật tự xã hội mới. Tôi sống bây giờ theo những trật tự xã hội mà tôi ráng dựng xây trong tương lai. Tôi muốn xã hội mới tôn trọng quyền con người và không phân biệt chủng tộc hay giới tính. Nơi ấy tôi tự do phát biểu, tự do viết bài trên mạng, tự do lập hội, tự do tín ngưỡng và sống mạnh trong tự do. Nơi ấy không có phân biệt lý lịch như kiểu kẻ thù tôi làm bây giờ, nhất là ưu đãi cho chỉ có hạt giống cộng sản mới thăng tiến trong xã hội. Nơi ấy không nhồi sọ trẻ em về giáo điều cộng sản. Nơi ấy quyền phản đối, xuống đường và biểu tình chống lại quyền lực được giúp đỡ và bảo đảm bởi lực lượng cảnh sát mới duy trì luật pháp và trật tự mới.

Nơi xã hội mới ấy người giúp người để không có ai sống trong cảnh nghèo đói. Nơi ấy dân tôi không dung thứ cho tham nhũng trong nhà nước và doanh nghiệp. Nơi ấy chính phủ mới liên kết tài nguyên trong nước và dân Việt ở nước ngoài để tạo dựng một chương trình đảm bảo thu nhập cơ bản cho những người

cần tài trợ ấy. Nơi ấy xã hội coi trọng sức khỏe, phúc lợi và giá trị đời sống của dân hơn bất kỳ điều gì khác – hơn cả tiền bạc và quyền lực cho một thiểu số.

Nơi xã hội mới ấy người này tin vào người khác. Nơi ấy niềm tin trong xã hội rất cao. Nơi ấy nghiệp đoàn bảo vệ quyền lợi của người đi làm. Nơi ấy nghiệp đoàn có quan hệ tốt với hiệp hội của chủ nhân trong việc tìm kiếm những giải pháp về xung đột giữa người làm và người chủ. Nơi ấy mọi người được khuyến khích hiểu và tham gia vào các công việc chung và lựa chọn người đại diện cho họ để quản trị việc chung. Nơi ấy mọi người sống mạnh và sống vui. Nơi ấy mọi người cười nói thoải mái, cởi mở và thường xuyên.

Quy trình áp dụng những biện pháp can thiệp và triển khai để nâng cao cơ hội đưa đến với xã hội mới. Tôi hoạt động không ngừng nghỉ để làm lan tỏa ước mơ của mình sang người khác. Tôi làm việc thiện nguyện. Tôi lập hội của những người cùng đeo đuổi những mục đích như tôi. Tôi tham gia nghiệp đoàn mà nghiệp đoàn ấy đại diện quyền lợi của tôi và bạn tôi. Tôi tích cực bảo vệ dân oan khi chúng nó cộng sản quản chế và tịch thu nhà đất của họ. Tôi tổ chức các bạn tôi để giúp dân bị ảnh hưởng bởi thảm họa môi trường. Tôi thuyết phục mọi người về triển vọng và trật tự của xã hội mới. Tôi cố gắng tạo đồng thuận trong mạng lưới chuyển đổi xã hội để nâng cao cơ hội hình thành xã hội mới ấy.

Tôi làm việc để mạng lưới chuyển đổi xã hội dần dần lớn mạnh và đa dạng. Tôi dùng và nhờ vào cách mọi người sử dụng mạng xã hội và điện thoại di động để thực hiện những biện pháp can thiệp và triển khai để tạo dựng trật tự xã hội mới.[4] Tôi thử nghiệm, diễn tập và chuẩn bị những biện pháp can thiệp như xuống đường di động để đẩy lùi ảnh hưởng xấu mà chúng nó cộng sản áp đặt lên

xã hội.[1] Tôi làm việc một cách có trách nhiệm khi tham gia vào thử nghiệm và tổ chức những cuộc biểu tình bỏ túi để đẩy lùi bóng tối lên xã hội.

Qui trình triển khai chuyển đổi xã hội trên diện rộng. Tôi tạo dựng niềm tin vào tương lai và tôi lôi kéo bạn tôi trên hành trình về tương lai. Tôi làm việc không ngừng nghỉ để mạng lưới chuyển đổi và xã hội dân sự ở quê hương tôi có thể lợi dụng những cơ hội trong cuộc cạnh tranh hệ thống giữa những nước dân chủ và những nước độc tài độc quyền toàn trị. Tôi nghiên cứu khả năng chuyển đổi xã hội và khả năng sụp đổ của đảng cộng sản ở Trung Quốc. Tôi tích cực chuẩn bị để tận dụng những cơ hội có được từ cuộc cạnh tranh tổng hợp giữa phương Tây và Trung Quốc. Tôi ráng viết và kể chuyện về hoạt động triển khai của xã hội dân sự ở quê tôi cho những tổ chức bạn ở những nước dân chủ liên kết chống độc tài toàn trị. Tôi tích cực chuẩn bị cho một cuộc cách mạng màu trên quê hương tôi trong ngưỡn cảnh của cuộc cạnh tranh toàn cầu này.

Chị Vi và anh Nam thân!

Khi chúng nó tìm cách dạy để tạo dựng những con người mê ăn, mê rượu, không làm chính trị, vô cảm thì chúng ta viết và trao đổi về phiêu lưu, liều chết, đam mê và theo đuổi ý tưởng mới, tình thần mở và phản kháng vi mô – làm đẹp đời sống bằng giả định là mình đã chết hay đang ở tù... Đó là chủ nghĩa liều-mạng và đó là phản kháng tới cùng.

Chúc các bạn một tuần đầy năng lực, một Giáng sinh vui vẻ và bình an và một Năm Mới may mắn.

Xin hẹn gặp lại các bạn vào dịp họp tới!

Thân mến, Bá

Tài liệu

1. Yates, L., Rethinking prefiguration: Alternatives, micropolitics and goals in social movements. *Social Movement Studies*, 2015. 14(1): p. 1-21.
2. Zembylas, M., The affective dimension of everyday resistance: implications for critical pedagogy in engaging with neoliberalism's educational impact. *Critical Studies in Education*, 2021. 62(2): p. 211-226.
3. Giroux, H.A., The scourge of illiteracy in authoritarian times. *Contemporary Readings in Law and Social Justice*, 2017. 9(1): p. 14-27.
4. Wellman, B., The rise (and possible fall) of networked individualism. *Connections*, 2002. 24(3): p. 30-32.
5. BBC. Bỏ Đảng, bỏ Đoàn sẽ thành phong trào? 30 tháng 10 2018; Available from: <https://www.bbc.com/vietnamese/vietnam-46014980>.
6. VOA. Nhóm Báo Sạch kháng cáo. 17/11/2021 Available from: <https://www.voatiengviet.com/a/nh%C3%B3m-b%C3%A0o-s%E1%BA%A1ch-kh%C3%A1ng-c%C3%A0o/6316925.html>.
7. Tieng Dan. Nó là ai. 31-8-2021; Available from: <https://baotiengdan.com/2021/09/01/no-la-ai/>.

8. BBC. TP HCM: Thiếu rau quả giữa đại dịch, dân chung sức giúp nhau. 13 tháng 7 2021; Available from:
<https://www.bbc.com/vietnamese/vietnam-57803526>.
9. Tuổi trẻ. Mai táng 0 đồng ở Sài Gòn. 2021; Available from:
<https://thanhnien.vn/mai-tang-0-dong-o-sai-gon-post1106096.html>.
10. Phạm Văn Bắc. Kit xét nghiệm rởm của Việt Á: Vụ lừa đảo mang tầm quốc gia, liệu Thủ tướng có bị qua mặt? 20-12-2021; Available from:
<https://baotienngdan.com/2021/12/20/kit-xet-nghiem-rom-cua-viet-a-vu-lua-dao-mang-tam-quoc-gia-lieu-thu-tuong-co-bi-qua-mat/>.

Daredevilism versus Marxism-Leninism

Canada, December 19, 2021

Dear Ms. Vi and Mr. Nam,

I wish you peace! I wish to share with you some of my thoughts about daredevilism that you raised in our last Zoom meeting.

Who “I” am? Social transformation begins with personal change. I am a body that needs air, water, food, shelter, and safety for my family. I also want tap water, electricity, cars, jobs, health care and other things. I have mind, spirit, heart, awareness and conscience. I was born physically, grew up in an environment, formed relationships with others, responded to failure, and worked toward the future – my world and life experiences shape my attitudes

and behaviour. I have virtues and flaws, talents and needs, abilities and failures. I may be good. I have the ability to reason and often want to be honest, But I also have the ability to do bad things.

Being human means that I am like all others, but I am unique from my life experience. What makes me unique is the story I experience in my life and my ability to work for a better self at my own will.

What am "I"? I am not the tool of production that Marxism-Leninism claims I have to be. I am not a soldier in the endless wars that the Viet Cong waged againsts others. I am not the labor they export to other countries. I'm not a sex commodity they sell overseas. I am not a victim of their exploitation.

Who are they? They are the cult of Marxism-Leninism, especially those at the top who lie constantly. They are, for example, Nguyen Quang Thuan who lives two-faced. On the surface, he is the vice chairman of the Central Theoretical Council of the Communist Party of Vietnam, always wearing a "revolutionary" face. The hidden part is the life of the red seed, playing golf for billions, hiring expensive singers for dinners with friends, going abroad with high-class expensive airline tickets, having many wives and children of privilege in a society where the party and the state are just tools to exploit the people for the benefits of their communist class and leaders.

They act to preserve power and enrich the one-percent ruling red-class, including selling the sovereignty of the country to Communist China, provoking endless wars over the last 75 years, destroying the environment, destroying the social fabric of the people, imprisoning patriots, destroying the quintessence of

many generations, making the people poor, making the country backward and losing the East Sea to the Chinese communist invaders.

They waged endless wars, first to occupy South Vietnam, fought a bloody war with the United States, invaded and occupied Cambodia for a decade and then fought another bloody war with their Chinese communist brethren. Millions died from the successive wars. They use a façade of environmental protection to destroy the environment. They destroyed the good way of life of people in the Northern Delta, rendered the poor life of people living on a thin piece of poor land in the Central region even poorer, and destroyed the prosperous life of our people in the Mekong Delta.

Who are their victims? I think about those who died unjustly during the Covid-19 pandemic. I think about the orphans whose deaths could have been avoided had the medical profession not been monopolized by them. I think about millions of petitioners because they occupy land and houses in the planning so that they can enrich the communist class. I think of the people of Dong Tam, the people of the vegetable garden of Loc Hung, the people of the parish of Con Dau and the atrocities they resounded in their homeland when they took over the land of the petitioners. I think of the more than 10 billion US dollars lost each year abroad and the educational social health services that are distracted by lack of money. I think of the sick, the wounded soldiers dragging the streets hungry hour after hour, and the millions of children lacking books. I think of my people writhing in the environmental disaster they created. I think of the people of Central Vietnam and the threat of Formosa Vung An. I think of the people of Hanoi and the fire of Rang Dong company.

I think of people in my hometown suffering from annual flood without much ever been done to mitigate its effects. I think of the people of Saigon who live through contaminated and dirty flooding every rainy season. I think of the people in the South having to buy water to drink while the whole Mekong Delta gradually sinks deeper into the sea. I think about billions of US dollars accounting for 1 every 3 US dollars invested in hydroelectric dams in Laos. I think of the devastation that comes from investment decisions on building lot of hydroelectric dams on the Mekong river. I am thinking about the suffering because of the environmental disaster in the Mekong Delta.

I think of the millions of people who were starving and exhausted during the period after 1975 when they commanded and controlled the economy. I think of the hundreds of thousands of prisoners in re-education when the war between the North and the South ended. I think of the hundreds of thousands of boat people who crossed the East Sea to become a flood of refugees, living and dying in search of freedom. I think of the people in the North who had to endure poverty during the war they caused to invade the South before 1975. I think of the nearly one million Northerners who left their homeland to migrate South in search of freedom in 1954. I think of our children who learn the history of our homeland according to their perspective, which is full of lies, deceit and propaganda. I think about the legacy of the Marxist-Leninist education they impose on generations of children. I think about the poverty and suffer that our people have to endure, and the low living standard of our people in comparison to those in neighboring countries, such as South Korea, Taiwan or Thailand.

What is their society like? I think of them painting a communist paradise but in reality our people live a miserable hell. I think of them discriminating against youngsters they view as unfavorite politically. I think of their favoritism that result in generations of idiots becoming the “elites”, with little or no capacity at all to lead the nation. I think about them using class struggle to make people hate each other, destroy each other, divide, fear and hate. I think of them using low-productivity and uninnovative production methods to monopolize the economy, commerce, import and export just to make profits for themselves. I think of them as architects of a failed economy and the loss of control over the commerce to foreign investors, leaving the majority of our people living in poverty. I think about them using the police to rule and control, preventing people from expressing themselves and talking about the miserable live they endure. I think of them as the new ruling class, the privileged and totalitarian ruling class. I think of them using violence, lies, deceit and cunning tricks to maintain power and domination.

What is my dream society like? I dream of the new society of my own accord. I respect the dream of each and everyone's new society. I believe that all people are born equal. I respect human rights. I believe that everyone has the right to pursue their own happiness. I want to choose someone to represent me to make the law and enforce it fairly. I want society to take care of those who are less fortunate in their physical and mental health as well as those who are poor or those who lose their jobs or those who are at a time when they cannot take care of themselves.

I want me and my friends to dream big to tackle great injustices. I want my people to fulfill their dreams, such as the dream of lawyer Ngo Anh Tuan in the sentencing trial of Ms. Pham Doan Trang, “I have always dreamed of a day when there will be no more arrests and detentions, no more prisoners of conscience but instead we will discuss and find solutions for social conflicts in peace...”

What is Daredevilism? Daredevilism is a practice, commitment system, and philosophy to help me and my friends get out of the shackles of Marxism-Leninism. Daredevilism includes the principle means-ends consistency, open-mindedness, strong way of life, micro-resistance, and five processes to realize the dream of a new society.

How does Daredevilism oppose Marxism-Leninism? Daredevilism focuses on individuals; Marxism-Leninism focuses on the collective. Marxism-Leninism uses the ends of the communist paradise to justify their centuries and practice of brutality; Daredevilism does not distinguish between means and ends with both having to agree in the implementation process and the journey to the future. Marxism-Leninism focuses a single paradise; Daredevilism recognizes the diversity of dreams about future societies from each individual and creates a system and operating procedures to realize those dreams for everybody. Marxism-Leninism concentrates power on a minority; Daredevilism relies on individuals and a wide-ranging commitment and consensus system where each individual connects to others in a latently diffused web. Marxism-Leninism focuses on violence and activates its doctrine using ignorant loyalists; Daredevilism uses personal power and balances violence and emotion in the struggle towards freedom and happiness for all. Marxism-Leninism is the

backward old-fashioned doctrine of the late 19th century; Daredevilism is built on social theory and practice in the 20th and 21st centuries, including prefigurative politics, the pedagogy of the oppressed and network individualism, among others (e.g., “live free or die hard”).[1-4]

What is the principle of mean-end consistency? I know people want different futures. I know that the end of the journey to the future must be everyone's convergence point. I work constantly to think of different ways to convince many people about the basic tenets towards the future and make sure we build such future one step at a time, always adhering to these tenets from the start to the end.

We build a “good society” – a society where no one is oppressed and in which people treat each other the way they want to be treated – a society that is humanistic, safe, fair, just, democratic, humane, compassionate, tolerant and environmentally sustainable. We create a culture that primarily promotes socially responsible behavior such as honesty, cooperation, tolerance, forgiveness, nonviolent conflict resolution, and self-education. We create incentive structures – rewards, punishments and forms of accountability – that ensure people generally see that their good behavior is in their best interests. We create political, economic and social institutions and organizations that promote education, health, personal feelings, a culture of social responsibility, and implementation procedures that encourage positive social behaviour.

We accept personal responsibility for our practice regarding the consistency between the means and ends. We cannot fight for freedom by oppressing those who disagree with us. We cannot claim that we work toward social justice in the

future by cursing and tearing at each others in our community today. We cannot criticize the communists for being corrupt when I benefit myself when engaging in community services. We cannot be insensitive to injustices in our community and at the same time resisting the insensitivity of the communists towards the poverty and suffering of other fellow men. We must be true and honest to ourselves. We must look inwards at ourselves to examine our values, honor, and responsibility in the journey toward the future.

What is an open-mind? I listen, exchange and recognize mistakes when see any one-way argument and thinking. I consider the many sides of each issue. I am flexible in study, work and daily life. I think, I choose, I am firm but fair in my dealings with others and problems.

I train myself to be receptive to new ideas. I have the ability to relate to the way that people approach the perspectives and knowledge of others. I am willing to take opposing views seriously. I train myself to go beyond or temporarily set aside my own views to give a fair and objective hearing with views that contradict my own. I really listen. I seriously consider alternative perspectives.

What is a strong way of life? I dig deep, be passionate and take death very lightly when doing what I want to do. I am willing to accept death as a price to pursue what I dream of. I would rather die for freedom of choice than live in slavery of any kind.

I have an optimistic spirit about changes and the future. I know change is hard but I can do it. I do not accept that the future has to be like now. I have a great passion for building a better society in the future.

I commit! I accept bold action in commitment. I dedicate myself to a purpose of my choosing. I am the person who best understands the value of the path I choose. I always know and feel what I do. I would rather die by choice than live in indifference, coldness, and shyness. I accept the price that I may go to prison as I pursue my social activism. I am willing to accept and experience failures large and small in my journey to build a better future.

I gradually become brave in carrying out my commitment. I am building up the extent of my passion and perseverance for very long-term goals. I train myself hard to have sufficient stamina for the tasks at hand. I am always attached to the dream future, day in and day out. I'm not just committed for the week, not just for the month, but for years, and working really hard to make my dreams about the future come true. I am living a life that feels like a marathon, not a sprint.

I put my country, honor and responsibility above my life and personal interests. I work hard to make a better life for our people. Our nation will be strong and our country will be on par with other rich and strong countries. I am willing to change my life to protect the autonomy of the nation, especially to protect our land and sea.

Living strong is not only about protesting against the current regime of thugs and thieves. Live strong in all aspects of life. I am passionate about my studies and I want to be strong both physically and mentally. I want to choose the path I grow up, study and work in. I love my family, but my family can't decide my life. I make friends with people at home and abroad. I am a citizen of the open world.

What is micro-resistance? They use Marxism-Leninism to create darkness covering the whole society to benefit themselves and their cliques. They make one law for their dominant minority and another law for the remaining population. We can not live in a society where sexual abuse is tolerated by the government when it is committed by the communist cadres. We can not accept the way they discriminate and persecute those who do not follow them in a cruel and inhuman way. We have our patience but they push us to our limit. Enough!

I have the right to protest and we are fighting against them and their Marxist dogma incessantly, constantly and without interruption. Micro-resistance is to push back the darkness every second of every day in every area of life. Every day I choose a joy in repelling the darkness.

I understand two core elements of resistance: the first is a sense of action, namely the idea that resistance consists of I do some action against them; the second factor is the sense of antagonism, that is, the way I think and feel is for the purpose of opposing them and their dogma. By paying attention to these elements of resistance, I have come to understand the complexity and context involved in the goal of my struggle and my uncompromising attitude toward their power structure.

For example, I do not join their party. I am sensitive and ready to capture their bad acts against the people using my cell phone. I am a citizen journalist against suppression. I fight shoulder to shoulder with prisoners of conscience, people fighting for justice to demand the return of their home and properties

confiscated by the state, and poor people. I oppose class structure and interest groups when they create social inequality. I seek and hold them responsible for the harmful effects they inflict upon my people, the environment and my society. I vow that nothing is small and that protest is my right and responsibility.

What are the processes of daredevilism? I think of processes that may help me increasing the chance of success in building a new social order.

Experimental Process – I think about my commitment to the struggle for freedom like I decided to learn martial arts to improve my inner strength. I dig deep to really understand what drives me to commit. I want to know how much I want to commit. What is the price of resistance? What is the price of not resisting. I do I fear of me being in jail and the punishment they will impose on my family when the fact that I was secretly working against their interest. How the fear, anxiety, and anger in me are mixed up. How difficult is it to get involved when I start out? Do I feel excited when I commit. Am I excited, hopeful? Do I feel like I contribute to the journey towards building a new future. How hopeless I am right now. Is hopelessness the enemy of the future?

If I do not do it, who will? If I do not do it, how far will they destroy my homeland?

Who are my role models that would increase my motivation when I think of their activism. I want to stand tall on their shoulders in my journey to build a better future. I think of the social activists like Pham Chi Dung, Nguyen Tuong Thuy, Le Huu Minh Tuan, Pham Thanh, Pham Doan Trang, Can Thi Theu, Trinh Ba Phuong,

Trinh Ba Tu, Do Nam Trung, Nguyen Thuy Hanh, Nguyen Dinh Kinh, Nguyen Chi Thien, Tran Huynh Duy Thuc, Anh Ba Sam, Nguyen Ngoc Nhu Quynh, Nguyen Dang Minh Man, Michael Phuong Minh Nguyen, Huynh Thuc Vy, Le Anh Hung, Nguyen Anh Tuan and other committed people that my memory is too small to remember them all.

I think of the motivations that led former party members to publicly tore apart their party membership cards when they had realized the true crime of the party.[5] I think of the investigative reporting of members Truong Chau Huu Danh, Doan Kien Giang, Le The Thang, Nguyen Phuoc Trung Bao and Nguyen Thanh Nha of the Bao Sach group, who were jailed for a total of more than 14 years just because they reported on crimes committed by members of the communist party.[6]

During the pandemic, I think of the volunteering act of a young construction engineer who brought foods to patients and workers in each and many neighborhoods around the city of Saigon. [7] I think about the effectiveness of civil society through many individuals, organizations, and groups who quickly deployed foods and support shipments to alleys all over Saigon. [8] I think about the hardship and risk of the "zero dollar burial" volunteer group that takes care of burial services for people who died due to Covid-19 and whose families could not afford the burial costs; I think of their work, often working 24/7 and sleeping in their service vans. [9]

I also think about the selfish acts of my enemy, those who produced fake test kits from a front company that gives kickbacks with hundreds of billions of commissions paid to party members from the Viet A company in exchange for

contracts to buy the fake test kits by public health agencies. I noted the erroneous results from these tests that might have far-reaching consequences in the prevention and control of Covid-19 across the country.[10] Of note, this corruption and fraud case has a national scale, possibly involving party members serving as the current Prime Minister, Minister of Health, Minister of Science and Technology, and directors of Centers for Disease Control in 62 provinces out of a total of 63 provinces across the country.

After thinking about the contrasts between my friends and my enemies, I start to experiment with taking the first steps towards realizing my dream society. I write down these steps and start conducting these steps. I told myself that nothing is small and my heart is certainly not small. The wishes toward a brighter and dream future I practice them every day with my close friends.

Discussion Process – I debate with many people about my dream society, especially those who hold different points of view and opinions. I want to talk to my friend about my visions and dreams. I want to change the way I view others, the environment and society. I listen to different opinions about a new order that I believe is taking shape. I discover, connect, and collaborate with others.

I create or help to gradually build a network of like-minded individuals to pursue social transformation according to my ability and my living conditions and environment. I urge my friends to let go of the old way of thinking and practice. I am open to different opinions, perspectives and ways of solving problems. I use the new media to debate, work, and convey an open mind and voice to many people and try to understand the rhythms of their life.

The process of building a new social order - I live now according to the social order that I strive to build in the future. I want a new society that respects human rights and doesn't discriminate against race or sex. There I freely speak, freely write articles online and freely associate with others. There I have freedom of religion. There I will not suffer from background discrimination the like that my enemies practice now, especially the favoritism that only communist seeds can advance in society. There the people who hold power will not try to indoctrinate children about their dogma. There the right to protest and demonstrate against authority is guaranteed and facilitated the new police force that maintains new law and order.

There people help people so that no one lives in poverty. There, my people do not tolerate corruption in the state and businesses. There the new government will harness the resources inside and from our people who live abroad to create a national program to guarantee basic income for those who need it. There the reformed society values the health, well-being and quality of life of the people above anything else – more than money and power for the few.

In that new society every one believes in another. There, trust in society is very high. There unions protect the interests of workers. There unions engages with associations of employers or producers in finding solutions to employer-employee conflicts. There people are encouraged to understand and participate in public affairs and to choose their representatives to administer different levels of government. There people live strong and live happily. There people talk and laugh freely, openly and often.

The process of applying and implementing interventions to increase the chances of forming the new society - I work non-stop to spread my dream to others. I do volunteer work. I form an association of like-minded individuals. I join any union that represents me. I actively protect the petitioners when they put their houses under probation. I organize and help people affected by environmental disasters. I convince people of the new social order. I try to create consensus in the social transformation network.

I work to gradually grow and diversify the network of social transformation. I use and rely on the way people use social media and cell phones to implement interventions and implementations to create a new social order.[4] I experiment, rehearse and prepare so that the interventions, such as demonstrating in the streets to repel the bad influence and policies that the communist party has imposed in my society.[1] As another example, I work responsibly when I participate in testing and organizing pocket rallies for the cause.

The process of implementing social transformation on a large scale - I build faith in the future and I engage my friends on the journey to the future. I work tirelessly to make the network of transformation and civil society in my homeland relevant to the systemic competition between the systems of democracies and totalitarians. I research the possibility of social transformation and the potential downfall of the communist party in China. I am actively preparing to take advantage of the opportunities presented by the synergistic competition between the West and China. I am actively preparing for a color revolution in my homeland in the context of this global competition.

Dear Ms. Vi and Mr. Nam!

As they seek to teach and mold individuals who love to eat, drink, sex, do not do politics, and are emotionless, we write and talk about adventure, life free or die, passion, and the pursuit of new ideas and ideology, openness and micro-resistance. We will make our life beautiful by assuming responsibility and willing to die for our cause. That my friends is daredevilism and resistance against the commies to the end.

Wishing you a week full of energy and a Merry and Peaceful Christmas and a Happy New Year!

See you soon in our next meeting!

Best regards, Bá